

LV

LV

LV

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 14.12.2010
COM(2010) 742 galīgā redakcija

KOMISIJAS ZIŅOJUMS PADOMEI

par Francijas aizjūras departamentos piemēroto ostu nodevu režīmu

SEC(2010) 1558 galīgā redakcija

KOMISIJAS ZIŅOJUMS PADOMEI

par Francijas aizjūras departamentos piemēroto ostu nodevu režīmu

1. VISPĀRĪGA INFORMĀCIJA

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) noteikumi, kas ir piemērojami attālākajiem reģioniem, pie kuriem pieder četri Francijas aizjūras departamenti, principā aizjūras departamentos nepieļauj nodokļu uzlikšanas atšķirības starp vietējām precēm un precēm no Francijas pamatteritorijas vai citām dalībvalstīm. Tomēr LESD 349. pantā (iepriekš EK līguma 299. panta 2. punkts) ir paredzēta iespēja ieviest īpašus pasākumus par labu šiem reģioniem, ņemot vērā pastāvīgus nelabvēlīgus faktoros, kas ietekmē attālāko reģionu ekonomikas un sociālo situāciju.

Ar Padomes 2004. gada 10. februāra Lēmumu 2004/162/EK, kas pieņemts, pamatojoties uz EK līguma 299. panta 2. punktu, Francijai ir atļauts līdz 2014. gada 1. jūlijam dažām precēm, kuras ražo aizjūras departamentos, noteikt atbrīvojumus no ostu nodevas vai tās samazinājumus. Minētā lēmuma pielikumā ir sniegts saraksts ar precēm, kurām var piemērot atbrīvojumus no nodevas vai tās samazinājumus. Vietējā ražojuma un pārējām precēm piemērojamās nodevas starpība atkarībā no preču veida nedrīkst pārsniegt attiecīgi 10, 20 vai 30 procentpunktus.

Padomes 2004. gada 10. februāra lēmumā ir norādīti iemesli, kas bija pamats īpašo pasākumu noteikšanai: nošķirtība, atkarība no izejvielām un enerģijas, nepieciešamība veidot lielākus uzkrājumus, maza izmēra vietējais tirgus apvienojumā ar mazattīstītu eksportu utt. Visi šie nelabvēlīgie faktori izraisa ražošanas izmaksu palielināšanos un līdz ar to sadārdzina vietējā ražojuma preču pašizmaksu, tādējādi, neīstenojot īpašos pasākumus, šīs preces būtu mazāk konkurētspējīgas nekā ievestās, pat ņemot vērā izmaksas preču transportēšanai uz aizjūras departamentiem. Tas nozīmētu, ka būtu grūtāk saglabāt vietējo ražošanu. Līdz ar to Padomes 2004. gada 10. februāra lēmumā ietvertie īpašie pasākumi bija izstrādāti tā, lai stiprinātu vietējo ražošanu.

Padomes 2004. gada 10. februāra lēmuma 4. pantā ir paredzēts, ka Francijas iestādes līdz 2008. gada 31. jūlijam Komisijai iesniedz ziņojumu par minētajā lēmumā minēto nodokļu politikas pasākumu piemērošanu, lai pārbaudītu pieņemto pasākumu ietekmi un to sniegumu attiecībā uz vietējo saimniecisko darbību veicināšanu vai saglabāšanu, ņemot vērā trūkumus, kas skar attālākos reģionus. Pamatojoties uz šo ziņojumu, Komisija iesniedz ziņojumu Padomei, ietverot pilnīgu ekonomikas un sociālo analīzi un, attiecīgā gadījumā, priekšlikumu 2004. gada 10. februāra lēmuma noteikumu pielāgošanai.

Lēmumā paredzēto ziņojumu Francijas iestādes Komisijai nosūtīja 2008. gada 31. jūlijā. 2008. gada 22. decembrī tika iesniegta papildu informācija, un pēc Komisijas 2009. gada 16. aprīļa pieprasījuma 2010. gada 16. aprīlī tai tika iesniegta jauna informācija. Minētie dokumenti (tikai franču valodā) ir ietverti papildus šim ziņojumam sagatavotā atsevišķā Komisijas dienestu darba dokumentā.

Francijas iestāžu nosūtītajā ziņojumā ir ietverts lūgums attiecībā uz Gviānu pielāgot sarakstu ar precēm, kurām var piemērot atšķirīgas nodevu likmes. Šis lūgums, kas sākotnēji attiecās uz aptuveni 80 precēm, vēlāk tika precizēts, un galīgajā 2010. gada 16. aprīļa redakcijā attiecas vairs tikai uz 64 precēm.

2. FRANCIJAS IESTĀŽU ZIŅOJUMA GALVENIE ELEMENTI

Ziņojumā vispirms ir atgādināti Padomes 2004. gada lēmuma īstenošanas posmi aizjūras departamentos un ir pausts uzskats, ka diferencētu ostu nodevu režīms nekavē tirdzniecību šajos departamentos, jo visos četros aizjūras departamentos kopš 2004. gada tiek ieviests arvien vairāk preču, kurām tiek piemērotas atšķirīgas nodevu likmes. Diferencēto nodevu likmju dēļ nav izskausta konkrētā veida preču ieviešana no citurienes.

Ziņojumā ir norādīts, ka, lai gan kopumā inflācija ir augstāka nekā Francijas pamatteritorijā, to nevar teikt par rūpnieciski ražotām precēm, kāds ir vairums preču, kurām piemēro diferencētas nodevu likmes. Ziņojumā nav aplūkota ostu nodevu ietekme uz vispārējo cenu līmeni aizjūras departamentos un uz aizjūras departamentu un Francijas pamatteritorijas vispārējā cenu līmeņa starpību.

Raugoties no uzņēmumu atbalsta viedokļa, ziņojumā konstatēts, ka, ņemot vērā citu veidu reģionālo atbalstu, kas tiek piešķirts aizjūras departamentu uzņēmumiem, ir sarežģīti skaitliskā izteiksmē precīzi novērtēt diferencēto nodevu likmju ietekmi. Attiecībā uz šo ziņojumā secināts, ka diferencētu ostu nodevu režīms ir būtiski svarīgs, lai nodrošinātu ienesīguma līdzsvaru un daudzu ražošanas veidu izdzīvošanu aizjūras departamentos. Piemēram, norādīts, ka, pat ņemot vērā visu piešķirto atbalstu, aizjūras departamentu uzņēmumu (izņemot pašus lielākos) peļņas norma joprojām ir par 2 procentpunktiem mazāka nekā Francijas pamatteritorijas uzņēmumiem. Savukārt attiecībā uz lielākajiem uzņēmumiem diferencētas ostu nodevas veicina šo uzņēmumu ieguldījumus, kas ir palīdzējuši noturēt aizjūras departamentu ekonomikas izaugsmi.

Ieņēmumi no ostu nodevas 2006. gadā bija aptuveni 923 miljoni euro, un 95 % no šiem ieņēmumiem bija "importa" ostu nodevas. Ziņojumā ir sniegta informācija arī par ostu nodevu ieņēmumu izmantojumu.

Ziņojuma papildinājumā, kurš tika saņemts 2008. gada decembrī, Francijas iestādes atjaunināja iepriekš sniegto informāciju, pamatojoties uz 2007. gada rādītājiem. Ieņēmumi no ostu nodevas pieauga no 923 līdz 957 miljoniem euro. Šo ieņēmumu daļa, kas tiek atvēlēta ieguldījumu finansēšanai aizjūras departamentos, pieauga līdz 31 %. Nodevu atšķirības neapstādināja importa pieaugumu, kaut arī šis pieaugums nav liels, izņemot Gvadelupu.

Vietējā ražošana dažādos aizjūras departamentos apmierina atšķirīgu iekšējā pieprasījuma daļu: no 29,1 % Gviānā līdz 36,7 % Martinikā. Iesniegtajos datos tās preces, kurām piemēro diferencētas ostu nodevas, nav nodalītas no pārējām precēm.

Attiecībā uz nodarbinātību ziņojuma papildinājumā ir norādīts, ka līdz šim nav bijis iespējas skaitliski novērtēt diferencēto ostu nodevu ietekmi uz darbavietām attiecīgās preces ražojošos uzņēmumos. Tomēr ziņojumā ir sniegti vispārīgi dati par bezdarbu un nodarbinātību aizjūras departamentos.

Attiecībā uz cenām ziņojuma papildinājumā ir norādīts, ka pieejamie statistikas dati nedod iespēju novērtēt ostu nodevu ietekmi uz vispārējo cenu līmeni precēm, kurām piemēro diferencētas nodevu likmes, un uz inflāciju aizjūras departamentos. Ir pieejami tikai dati par preču (kurām piemēro diferencētas nodevu likmes un kurām tās nepiemēro) cenu attīstību. Iesniegtā informācija liek izdarīt atšķirīgus secinājumus par katru aizjūras departamentu.

Visbeidzot, ziņojuma papildinājumā ir ietverts papildu pamatojums saistībā ar lūgumu attiecībā uz Gviānu pielāgot sarakstu ar precēm, kurām var piemērot diferencētas nodevu likmes.

Komisija ar 2009. gada 15. aprīļa vēstuli informēja Francijas iestādes, ka ar iesniegto informāciju nepietiek, lai novērtētu nodevu likmju starpību faktisko ietekmi uz saimniecisko darbību aizjūras departamentos. Līdz ar to Francijas iestādēm tika lūgts par katru aizjūras departamentu un katru preču kategoriju, kurai attiecīgajā aizjūras departamentā piemēro diferencētas ostu nodevu likmes, iesniegt novērtējumu par šā režīma ietekmi uz vietējās saimnieciskās darbības veicināšanu vai saglabāšanu un uz tirdzniecības apstākļiem.

Francijas iestādes 2010. gada 16. aprīlī nosūtīja Komisijai vairākas tabulas, kurās par katru no 32 vispārīgajām preču kategorijām, kurām piemēro diferencētas ostu nodevas, sniegti dati par atbalsta summām, ko saņēmuši attiecīgie uzņēmumi, šo uzņēmumu gūto peļņu vai ciestajiem zaudējumiem, darbinieku skaitu, vietējā ražojuma preču tirgus daļu salīdzinājumā ar visām pārdotajām precēm, kā arī eksporta attīstības tendencēm.

Turklāt Francijas iestādes grozīja savu lūgumu attiecībā uz Gviānu, atstājot vien 64 preces, un sniedza papildu informāciju, ko Komisija bija lūgusi tās 2009. gada 15. aprīļa vēstulē.

3. KOMISIJAS VEIKTĀ ANALĪZE

Komisija pauž nožēlu, ka Francijas iestādes nevarēja jau 2008. gada jūlijā, kā paredzēts Padomes 2004. gada 10. februāra lēmuma 4. pantā, iesniegt veikto pasākumu precīzu ietekmes novērtējumu par katru preču kategoriju, kurai piemēro diferencētas ostu nodevas, un par šo pasākumu ietekmi uz vietējās saimnieciskās darbības veicināšanu vai saglabāšanu. Tas, ka šis novērtējums tika veikts tikai vēlāk, aizkavēja informācijas iesniegšanu Komisijai un nozīmēja, ka attiecīgā informācija dažos gadījumos ir fragmentāra un dažos — ļoti ierobežota vai tās pat nav vispār.

Ņemot vērā Francijas iestāžu ziņojuma iesniegšanas laiku (2008. gada jūlijs), ir sarežģīti ilgākā periodā izvērtēt saskaņā ar Padomes 2004. gada 10. februāra lēmumu piemēroto diferencēto nodevu likmju ietekmi. Datus par 2004. gadu Francijas iestādes neiesniedza, jo Lēmumu 2004/162/EK sāka piemērot tikai no 2004. gada 1. augusta, un līdz minētajam datumam piemērotais ostu nodevu režīms ne visos gadījumos bija tāds pats kā tas, ko piemēro no 2004. gada 1. augusta. Līdz ar to dati par 2004. gadu praktiski nav izmantojami.

Ņemot vērā visus šos apstākļus, Komisijai nav iespējams iesniegt tādu ziņojumu, kurš saskaņā ar 2004. gada 10. februāra lēmuma 4. pantu ietvertu “pilnīgu ekonomikas .. analīzi”. Tā kā Komisija lielā mērā ir atkarīga no Francijas iesniegtās informācijas un tai nav citu iespēju iegūt papildu informāciju, tai atliek veikt savu analīzi, pamatojoties uz saņemto informāciju. No saņemtās informācijas var izdarīt turpmāk minētos secinājumus.

3.1. Nelabvēlīgie faktori joprojām ietekmē aizjūras departamentus

Kaut arī Francijas iestāžu ziņojumā tas nav konkrēti aplūkots, ir skaidrs, ka iepriekš norādītie nelabvēlīgie faktori, kas ietekmē aizjūras departamentu preces un kas bija pamatojums 2004. gada 10. februāra lēmumam, joprojām pastāv. Šie faktori ir strukturāli, ko nosaka aizjūras departamentu nošķirtība un insularitāte, ar visām no tā izrietošajām sekām vietējo ražojumu papildu izmaksu ziņā.

3.2. Secinājumi par diferencēto ostu nodevu piemērošanu precēm

Informācija, kas tika iegūta par diferencēto nodevu ietekmi uz izaugsmi un nodarbinātību katrā konkrētajā nozarē, bija fragmentāra. Vērtējot nodarbinātību, darbavietu skaits tajās nozarēs, kurās piemēro diferencētas ostu nodevu likmes, 2005.–2007. gadā nemainījās. Gvadelupā darbavietu skaits samazinājās par vairāk nekā 1000 darbavietām, galvenokārt lopkopības un zivsaimniecības nozarēs. Martinikā tajā pašā laikposmā un to pašu kategoriju uzņēmumos darbavietu skaits saglabājās praktiski nemainīgs. Attiecībā uz Reinjonu iesniegtie dati nedod iespēju izdarīt secinājumus par tendencēm.

Iesniegtie dati ietver arī informāciju par peļņas attīstības tendencēm vietējās ražošanas uzņēmumos. Tomēr šie dati ir fragmentāri un dažādās nozarēs liek izdarīt gluži pretējus secinājumus. Turklāt ir skaidrs, ka uzņēmumu gūto peļņu nenosaka vienīgi tas, vai tiek vai netiek piemērotas diferencētas ostu nodevu likmes.

Attiecībā uz tirgus daļu, kāda ir vietējā ražojuma precēm, kurām piemēro diferencētas ostu nodevu likmes, salīdzinājumā ar precēm, kas aizjūras departamentos tiek ievestas, 2010. gada 16. aprīlī iesniegtie dati liek konstatēt, ka situācijas ir ļoti dažādas. Dažām precēm, neraugoties uz diferencētajām ostu nodevām, vietējo ražojumu tirgus daļa joprojām ir maza vai ļoti maza. Savukārt citām precēm diferencētās ostu nodevas dod iespēju vietējiem ražojumiem nodrošināt aptuveni tādu pašu tirgus daļu, kāda ir aizjūras departamentos ievestajām precēm. Šīs divas situācijas ir visbiežāk sastopamās, un tas saskan ar 2008. gada 31. jūlijā iesniegtajā sākotnējā ziņojumā ietverto informāciju, kas liecina, ka, neraugoties uz diferencēto ostu nodevu režīmu, citviet ražoto preču "imports" visos četros aizjūras departamentos kopš 2004. gada pastāvīgi palielinās. Turklāt, vērtējot tirdzniecību ar ĀKK valstīm, konstatēts, ka ietekme uz minēto valstu preču importu ir bijusi niecīga. Piedevām attiecīgo preču (galvenokārt naftas pārstrādes produkti) skaits ir ierobežots.

Visbeidzot, attiecībā uz citām precēm iesniegtie dati liecina, ka vietējā ražojuma preces, kurām piemēro diferencētas ostu nodevu likmes, apmierina gandrīz visu vai pat visu tirgus pieprasījumu, līdz ar to "importēto" preču īpatsvars ir ļoti neliels vai šīs preces vispār netiek ievestas. Tas rada jautājumu par to, vai šādos gadījumos, kad pirmajā acu uzmetienā šķiet, ka vietējās preces spēj konkurēt ar aizjūras departamentos ievestajām precēm, ir lietderīgi saglabāt diferencētas ostu nodevu likmes. Šobrīd būtu sarežģīti sniegt galīgu atbildi uz šo jautājumu par visām attiecīgajām precēm, jo ziņojuma sagatavošanai pieejamie dati attiecas uz tikai trim gadiem. Šis jautājums būs jāizskata sīkāk, ja Francijas iestādes lūgs atļauju turpināt piemērot diferencētas ostu nodevu likmes arī pēc 2014. gada jūlija. Tomēr dažos gadījumos šķiet lietderīgi jau tagad izdarīt grozījumus 2004. gada 10. februāra lēmumā (skatīt turpmāk).

4. PIELĀGOJUMI PADOMES 2004. GADA 10. FEBRUĀRA LĒMUMĀ

Padomes 2004. gada 10. februāra lēmuma 4. panta pēdējā daļā paredzēts, ka ziņojumam, ko Komisija iesniedz Padomei, attiecīgā gadījumā var pievienot priekšlikumu minētā lēmuma noteikumu pielāgošanai. Tas ir šis gadījums. Šim ziņojumam pievienots priekšlikums Padomes lēmumam par šādiem jautājumiem.

4.1. To preču saraksta paplašināšana, kam var piemērot diferencētas ostu nodevas Gviānā

Francijas iestādes jau agrāk ir lūgušas Komisijai saskaņā ar Padomes 2004. gada 10. februāra Lēmuma 2004/162/EK 3. pantu iesniegt priekšlikumu Padomes lēmumam, lai attiecībā uz Gviānu palielinātu to preču skaitu, kam var piemērot diferencētas ostu nodevas. Būtībā šis lūgums netika atbalstīts, jo nepastāvēja viena no divām situācijām, kas paredzētas šajā noteikumā, proti, jaunas ražošanas sākšana vai vietējās ražošanas apdraudējums, ko rada noteikta tirdzniecības prakse. Attiecībā uz dažām Gviānas precēm, kas ietilpst šā 3. panta piemērošanas jomā, Padome 2008. gada 9. jūnijā pieņēma Lēmumu 2008/439/EK.

Francijas iestādes Komisijai adresētā 2008. gada 31. jūlija ziņojumā atkārtoja savu lūgumu attiecībā uz Gviānu. Pēdējā redakcijā lūgums attiecas uz 64 papildinājumiem vai grozījumiem. Komisijas priekšlikumā attiecībā uz Gviānu dažādos to preču sarakstos, kam var piemērot diferencētas nodevas, paredzēts iekļaut 46 pilnīgi jaunas preces un sešām precēm palielināt atļautās diferencētās nodevas vai paplašināt attiecīgo preču piemērošanas jomu. 46 pilnīgi jaunas preces veido 43 preces, kam jau pastāv vietēja ražošana, un trīs preces, kurām vēl nepastāv vietēja ražošana, bet attiecībā uz kurām ir konkrēti plāni sākt ražošanas darbību.

Dažādie pielāgojumi, kurus ierosināts veikt Padomes 2004. gada 10. februāra lēmumā, ir izklāstīti priekšlikumā Padomes lēmumam, kas pievienots šim ziņojumam.

4.2. Citi priekšlikumā iekļautie pielāgojumi

Francijas iestāžu ziņojumam pievienoto dažādo statistikas dokumentu pārbaude ļāva konstatēt nepieciešamību vairākos jautājumos pielāgot 2004. gada 10. februāra lēmumu. Šie pielāgojumi neskar tā noteikuma vispārīgo struktūru, kas paredzēts Padomes 2004. gada 10. februāra lēmumā, kurš ir piemērojams līdz 2014. gada 1. jūlijam. Tomēr šķiet, ka dažās konkrētās situācijās tagad jāpielāgo sākotnējais lēmums, lai ņemtu vērā dažas situācijas, kas konstatētas Francijas iestāžu iesniegtā ziņojuma pārbaudē vai uzdoto jautājumu rezultātā. Ierosinātajiem pielāgojumiem ir vairāki cēloņi.

Vispirms tika konstatēts, ka kopš 2004. gada ir pārtraukta dažādu preču vietējā ražošana vai citām precēm Francijas iestādes vairs nepiemēro diferencētas ostu nodevas, jo vietējo ražojumu cena tagad ir vienāda ar ievesto ražojumu cenu. Rezultātā vairs nav iemeslu attiecīgo preču iekļaušanai to preču sarakstos, kurām ir atļautas diferencētas ostu nodevas.

Tāpat attiecībā uz dažām precēm tika konstatēts, ka faktiski piemērotās diferencētās ostu nodevas dažādu iemeslu dēļ ir ievērojami mazākas nekā maksimālās diferencētās nodevas, kas atļautas ar Padomes 2004. gada 10. februāra lēmumu. Patiešām, 2004. gada tiesību akta mērķis ir nodrošināt Francijas iestādēm zināmu elastību to diferencēto nodevu noteikšanā, kas tiek faktiski piemērotas, un tajā nebija paredzēta atteikšanās no šīs elastības. Tomēr ir situācijas, kurās var konstatēt lielu atšķirību starp atļauto maksimālo diferencēto nodevu un reāli piemēroto diferencēto nodevu. Tika pārbaudītas arī situācijas, kurās faktiski piemērotā diferencētā nodeva par vairāk nekā 10 procentpunktiem ir mazāka nekā atļautā maksimālā diferencētā nodeva. Atsevišķos gadījumos Komisija secināja, ka nav pamata saglabāt pašlaik atļauto maksimālo diferencēto nodevu, un tā jāsamazina. Priekšlikumā Padomes lēmumam precizēti attiecīgie gadījumi.

Visbeidzot, tika konstatēts, ka aptuveni 20 preču gadījumā, kurām piemēro diferencētu nodevu, vietējās preces aizņem gandrīz visu vai pat visu tirgu tā, ka ievesto preču tirgus daļa 2005., 2006. un 2007. gadā bija vienāda ar nulli (nav "importa"). Kā norādīts iepriekš, Komisijai ir šaubas par nepieciešamību saglabāt diferencētu nodevu šīm precēm, jo īpaši tāpēc, ka attiecīgajām precēm pastāv nozīmīga vietējā ražošana, kas liek domāt, ka vietēji ražotās preces nav mazāk konkurētspējīgas kā "importētās" preces, un šis jautājums nepieciešamības gadījumā jāizskata atkārtoti, beidzoties 2004. gada 10. februāra lēmuma termiņam. Tomēr tagad Komisija uzskata, ka ir pamats termiņa viduspoma pielāgošanas ietvaros divas preces, kurām pastāv nozīmīga vietēja ražošana, ierosināt svītrot no A saraksta 2004. gada 10. februāra lēmuma pielikumā. Gvadelupas gadījumā tas attiecas uz dažiem pārtikas ražošanas atlikumiem (prece 2302). Reinjonas gadījumā tas attiecas uz dažiem koksnes celulozes ražošanas atsārmiem (prece 3804 00).

5. VISPĀRĪGS SECINĀJUMS

Francijas iestāžu sniegtā informācija neļauj iegūt pilnīgu priekšstatu par ietekmi, kāda ekonomiskā un sociālā līmenī uz vietējiem ražojumiem aizjūras departamentos bija diferencētu ostu nodevu piemērošanai vietējām precēm salīdzinājumā ar ievestām precēm. Tomēr sniegtā nepilnīgā informācija ļauj konstatēt, ka attiecībā uz lielāko daļu attiecīgo preču diferencētu ostu nodevu režīms ir ļāvis saglabāt vietējos ražojumus, kas var aizņemt vairāk vai mazāk lielu vietējā tirgus daļu. Ļoti iespējams, ka bez šīm diferencētām nodevām daudzos gadījumos vietējā ražošanas darbība nebūtu varējusi saglabāties, kas radītu kaitīgas ekonomiskas un sociālas sekas.

Atsevišķu preču gadījumā, kad vietējās preces aizņem lielāko tirgus daļu un dažreiz pat gandrīz visu tirgu, Komisijai ir vairāk šaubu par nepieciešamību saglabāt diferencētas nodevas. Šīs šaubas ir vēl lielākas tādu preču gadījumā, kad pilnīgi nav ievestu preču. Šis temats nepieciešamības gadījumā būs jāizskata sīkāk Padomes 2004. gada lēmuma darbības perioda beigās. Tomēr jau tagad Komisija ierosina svītrot divas preces no to preču saraksta, kam var piemērot diferencētas nodevas.

Lai gan jautājums par metodi, kas jā saglabā, lai atjaunotu vietējo ražojumu konkurētspēju salīdzinājumā ar "importētām" precēm, būtībā ir Francijas iestāžu kompetencē, Komisija izsaka nožēlu, ka Francijas iestāžu ziņojumā nav informācijas par preču diferencētu nodevu režīma ietekmi uz cenu vispārējo līmeni aizjūras departamentos, ne tikai uz inflāciju, jo diferencētu nodevu nolūks ir mainīt konkurenci starp precēm, pamatojoties uz augstāko pašizmaksu, kas ir aizjūras departamentos izgatavotajām precēm.